

ЗМІСТ

ВСТУП.....	153
-------------------	------------

РОЗДІЛ 1. НАУКОВО-ПРАВОВИЙ РЕЙТИНГ ЗАХІДНОЄВРОПЕЙСЬКОЇ ЦИВІЛІЗАЦІЇ ЯК ПРЕДМЕТ ФЕНОМЕНОЛОГІЇ КІБЕРБЕЗПЕКИ В ІНФОРМАЦІЙНОМУ КАПІТАЛІ ОБОРОНОЗДАТНОЇ ІНФРАСТРУКТУРИ УКРАЇНИ.....	15
--	-----------

1.1. Воєнно-світова наука України як глобально-інтелектуальний регіон у правовому рейтинговому пізнанні феноменології кібербезпеки	15
1.2. Філософія у галузі права як класифікаційно-категоріальна формула мудрості щодо міжнародно-наукового рейтингу в обороноздатній кібердіяльності України..	20
1.3. Ідеологічний чинник маніпуляцій у намірах академічної доброчесності системи кібербезпеки.....	26
1.4. Феноменологія у кіберспецслужбах світу як інноваційно-інтелектуальний критерій щодо міжнародно-наукового рейтингу обороноздатної інфраструктури України	39
Список використаних джерел до Розділу 1.....	45

РОЗДІЛ 2. ТЕОРЕТИКО-МЕТОДОЛОГІЧНІ АСПЕКТИ ФЕНОМЕНОЛОГІЇ КІБЕРБЕЗПЕКИ В ОБОРОНОЗДАТНІЙ ІНФРАСТРУКТУРІ УКРАЇНИ	46
---	-----------

2.1. Антикорупційна інфраструктура постсучасної України серед країн світу в контексті кібербезпеки	46
2.2. Концептуальна модель комунікативно-наукового рейтингу епохи кіберспецслужб держав світу.....	53
2.3. Феноменологічний метод мудрості як гносеологічно-епістеміологічний дискурс фундаментального знання.....	58
2.4. Духовна безпека обороноздатної діяльності України як освітній засіб продукування креативних ідей у феноменології кібербезпеки	75

2.5. Парадигма наукової інваріантності у феноменології кібербезпеки	80
Список використаних джерел до Розділу 2.....	96

РОЗДІЛ 3. ФЕНОМЕНОЛОГІЯ КІБЕРБЕЗПЕКИ ЯК РЕПУТАЦІЙНА ЗАПОРУКА УСПІХУ У ВОЄННИХ ПРАКТИКАХ ОБОРОНОЗДАТНОГО ЖИТТЯ УКРАЇНИ.....97

3.1. Науково-правова репутація як дипломатична логіка «гри грою» в обороноздатній діяльності України	97
3.2. Західноєвропейська інституція як міжвідомчо- академічне партнерство у кібербезпеці обороноздатної інфраструктури України	115
3.3. Квантова симуляція як введення ворога в оману в феноменології кібербезпеки щодо захисту протиповітряного простору України	123
3.4. Меседжелогія в кібербезпеці як комунікативно- авторитетний драйвер воєнно-оборонної євроінтеграції світу у переможному плані України над російським агресором	126
3.5. Військовий омбудсмен як правова мотиваційна інституція в обороноздатній інфраструктурі України	147
3.6. Прогностичні питання академічного рейтингу України в феноменології кібербезпеки: процеси та ексцеси.....	149
3.7. Перспективи феноменології кібербезпеки як стану захищеності безпілотного судноплавства.....	161
Список використаних джерел до Розділу 3.....	164

РОЗДІЛ 4. СУЧАСНІ ПРОГРАМНО-ЦИФРОВІ ПОКАЗНИКИ ФЕНОМЕНОЛОГІЇ КІБЕРБЕЗПЕКИ В ОБОРОНОЗДАТНІЙ УКРАЇНІ: КОМП'ЮТЕРНО-ІНЖЕНЕРНА АРХІТЕКТУРА МІКРОПРОЦЕСОРНИХ СИСТЕМ167

4.1. Аналіз феноменально-цифрової пам'яті у підсистемі переривань мікропроцесора	167
---	-----

4.1.1. Основні типи логічних елементів та їх загальна характеристика.....	167
4.1.2. Реалізація логічних функцій у різних базисах Базисні набори логічних елементів і їх взаємозв'язок	180
4.1.3. Технології виготовлення логічних елементів Базовий ТТЛ (ТТЛШ)-елемент «І–НЕ».....	183
4.1.4. Параметри і характеристики цифрових інтегральних мікросхем	187
4.2. Швидкість передавання/прийому даних через послідовний порт.....	192
4.2.1. Способи обміну даними в мікропроцесорній системі.....	192
4.3. Синхронна специфіка щодо міжконтролерного обміну інформацією в локальних керувальних мережах	194
4.3.1. Адресація пристроїв введення/виведення.....	194
4.4. Воєнна затребуваність синхронних інтерфейсів	195
4.4.1. Послідовний універсальний синхронно/ асинхронний приймач-передавач.....	195
4.5. Кіберстійкість на тлі війни в умовах задових обставин: надійний зв'язок цифрового мікропроцесора з аналоговим об'єктом керування та модемом	211
4.5.1. Особливості введення/виведення аналогової інформації в мікропроцесорній системі	211
4.5.2. Застосування аналого-цифрового перетворювача під час введення аналогової інформації у мікропроцесорній системі	212
4.5.2.1. Загальні відомості про аналого-цифровий перетворювач.....	212
4.5.2.2. Модуль аналого-цифрового перетворювача AVR-мікроконтролерів.....	213

4.5.3. Застосування цифро-аналогового перетворювача під час виведення аналогової інформації у мікропроцесорній системі	220
4.5.3.1. Загальна характеристика цифро-аналогового перетворювача.....	220
4.5.3.2. Особливості архітектури модуля цифро-аналогового перетворювача у складі AVR-мікроконтролерів	221
4.5.4. Зв'язок мікропроцесорів/ мікроконтролерів з модемом	221
4.5.4.1. Інтерфейс RS-232.....	221
4.6. Кіберрейтинг як цифровий тренд якості наукових здобутків у сфері правових досліджень.....	224
Список використаних джерел до Розділу 4.....	226

РОЗДІЛ 5. ВІЙСЬКОВЕ КАПЕЛАНСТВО У ФЕНОМЕНОЛОГІЧНІЙ СИСТЕМІ КІБЕРБЕЗПЕКИ.....227

5.1. Феноменологія кібербезпеки як філософсько-історичний підхід щодо визначення мудрості військових капеланів.....	227
5.1.1. Мудрість як визначальний ресурс військових капеланів у духовному розвитку соціуму	258
5.2. Класифікація значимих пріоритетів духовного кіберкапіталу мудрості у контексті військових капеланів	293
5.3. Мудрість військових капеланів як феноменологічний критерій кіберкапітальної таємниці свідомості.....	300
5.4. Істина феноменології кібербезпеки як уявно відтворений метод мудрості військових капеланів у їх таємниці свідомості	306
5.5. Духовна безпека кіберкапіталу військових капеланів як вияв таємниці свідомості у сучасному освітньому просторі	312

5.6. Концептуальний аналіз національної ідеї у ментально-кров'яних рецепціях кіберкапіталу військових капеланів.....	317
5.7. Мистецтво як сукупність таємничих ідей у кіберкапітальній свідомості військових капеланів.....	324
5.8. Якість людського довголіття як феноменологічне здійснення кіберкапіталу мудрості у латентних структурах свідомості військових капеланів	330
5.9. Таємниця квантової свідомості військових капеланів у поствоєнній Україні та світі.....	332
5.10. Квантова безпека кіберкапіталу військових капеланів як феноменологічна криптосистема Захисту мирного неба України	334
Список використаних джерел до Розділу 5.....	337

РОЗДІЛ 6. БОЙОВИЙ ІМУНІТЕТ ФЕНОМЕНОЛОГІЇ КІБЕРБЕЗПЕКИ: ПРОТЕЗНИЙ ХАБ У РЕАБІЛІТАЦІЙНИХ ПРОЦЕСАХ КВАНТОВОЇ МЕДИЦИНИ.....

6.1. Субстанційні антитіла щодо вироблення сутності імунно-модуляторної кіберсистеми Людини	342
6.2. Характерні особливості ядерного таламусу в імунно-модуляторній системі Людини.....	354
6.3. Критеріальна оцінка мовного санскриту в ідеології криптосистеми державотворення як імунно-модуляторного шифру Людини	361
6.4. Феноменально-екзистенційні виміри страху в імунно-модуляторній системі Людини.....	369
6.5. Шкірний покрив як нейробіоенергетика діалектичного обміну інформації між тілом, духом та зовнішнім середовищем в імунно- модуляторній системі Людини.....	377
6.6. Концепт креативності мудрої особистості в імунно-модуляторній системі Людини.....	380

6.7. Ментально-кров'яні рецепції серцевих судин в імунно-модуляторній кіберсистемі Людини.....	413
6.8. Україна як міжнародно-правовий суб'єктор імунно-модуляторної кіберсистеми Людини.....	420
6.9. Контрозвідка як латентний міжвідомчо-силовий орган в криптосистемі імунної модуляції Людини.....	428
6.10. Перспективи розвитку імунно-модуляторної системи Людини щодо створення національної телекомунікаційної мережі, забезпечення кіберзахисту.....	438

РОЗДІЛ 7. ФЕНОМЕНОЛОГІЯ КІБЕРБЕЗПЕКИ ЯК ПРИРОДА СУСПІЛЬНО НЕОБХІДНОЇ ЛЮДСЬКОЇ ПРАЦІ В ЕЛЕКТРОННОМУ БІЗНЕСІ444

7.1. Творча праця як інвестиційна вартість у правовій ентропії електронного бізнесу.....	444
7.2. Інвестиційний капітал як вкладення та заощадення на електронному ринку праці	447
7.3. Критерії оцінки в електронному бізнесі: ризики, потреби та інтереси	449
7.4. Теоретико-правові аспекти комерційної торгівлі в сучасних Інтернет-мережах	458
7.5. Нова концептуальна модель контррозвідувальної діяльності в електронному бізнесі: координація, контроль та локальний моніторинг.....	466
7.6. Адміністративно-правовий аналіз банківської системи в електронному бізнесі: боротьба із промисловим шпигунством	474
Список використаних джерел до підрозділів 7.1-7.6	481
7.7. Трансформація людини як генонанотехнологічна система клонування в інвестології: синтетичні бактерії	482
7.8. Здоров'я людини як ціннісний капітал в електронному бізнесі.....	490

7.9. Безпекове управління інвестиційним ризиком в електронному бізнесі.....	498
Список використаних джерел до підрозділів 7.7-7.9	507
7.10. Сучасна констатація фінансово-правової політики: криптовалюта та штучний інтелект	508
7.11 Адміністративно-правове регулювання електронного бізнесу в ентропійному процесі інвестиційної діяльності сучасної України.....	516
Список використаних джерел до підрозділу 7.10-7.11	525

РОЗДІЛ 8. ЦИФРОВА МАРКЕТОЛОГІЯ ЯК ІННОВАЦІЙНИЙ НАПРЯМОК ФЕНОМЕНОЛОГІЇ КІБЕРБЕЗПЕКИ526

8.1. Передумови трансмедіа-ринку в кіберсучасну епоху цифрових технологій.....	526
8.1.1. Ретроспектива понятійно-категоріальної моделі «маркетологія»	537
8.1.2. Інформаційний капітал меседжменту як класифікаційний пріоритет трансмедійного аналізу у цифровій маркетології	557
8.2. Меседжерські тригери у медіапродуктах як логістично-критеріальна артерія кібервійни у цифровій маркетології.....	568
8.3. Бізнес-план як ефірно-цифровий спосіб здійснення кіберменеджменту.....	576
8.4. Реклама як інструмент маркетингової філософії комунікацій	584
8.5. Концепція комерційної торгівлі в Інтернет-ресурсах ...	597
8.6. Фінансова система як раціональний світ кіберекономіки	605
8.7. Зважена міжнародна політика Національного банку України	606

8.8. Імператив щодо квантової мови програмування у цифровій маркетингології.....	607
8.9. Кіберконтррозвідка як космічна гіперспектроскопічність щодо вирішення економіко- правових інтересів у маркетингових практиках військової радіобіомедицини	613
8.10. Геронтологічна стресостійкість як внутрішня логістика щодо якості людського довголіття у нейромережевій криптосистемі економіки державотворення.....	622
8.11. Соматоневрологічний синдром війни та протидія нейробореліозу в контексті цифрової маркетингології	634
8.12. Перспективи квантового програмування у цифровій маркетингології.....	63446
8.13. Стратегічний кіберфокус реформування трансмедійної індустрії під час війни України зі збройною російською агресією	652
Список використаних джерел до Розділу 8.....	683

РОЗДІЛ 9. МОБІЛІЗАЦІЙНЕ ПРАВО В ФЕНОМЕНОЛОГІЇ КІБЕРБЕЗПЕКИ: ВОЄННИЙ ЕЛЕКТРОННИЙ РЕЄСТР ТА ДЕРЖАВНА ТАЄМНИЦЯ.....690

9.1. Сутність мобілізаційного права в повоєнній Україні	690
9.2. Різновидна характеристика мобілізаційного права	691
9.3. Порядок проведення мобілізації як важливий критерій мобілізаційного права під час воєнного стану в Україні.....	691
9.4. Історичний метод щодо захисту персональних даних у системі мобілізаційного права: міжнародне та національне законодавство	697
9.5. Організаційно-правові прийоми інформаційного капіталу як електронного документообігу у контексті мобілізаційного права	711

9.6. Інформаційна модель державної таємниці у контексті мобілізаційного права	716
9.7. Рекрутинг як базова воєнна підготовка у системі мобілізації.....	726
9.8. Територіальні центри комплектування у забезпеченні мобілізаційного права в Україні.....	727
9.9. Військово-лікарські комісії щодо мобілізаційного права в Україні	748
9.10. Стан та працездатність осіб мобілізаційного віку із хворобами системи кровообігу в процесі життєдіяльності	754
Список використаних джерел до Розділу 9.....	756

РОЗДІЛ 10. ФЕНОМЕНОЛОГІЯ КІБЕРБЕЗПЕКИ ЯК ФУНДАМЕНТАЛЬНА ФІЛОСОФІЯ ВІЙСЬКОВОЇ МІЖНАРОДНОЇ ТОЛЕРАНТНОСТІ: ВИМОГА СПРАВЕДЛИВОГО МИРУ759

10.1. Феномен толерантності як соціогуманітарна проблема кіберсучасності у військовому міжнародному вимірі	759
10.2. Класифікаційний лейтмотив пріоритетності щодо військової міжнародної толерантності	761
10.3. Духовний кіберкапітал мудрості як важливий критерій військової міжнародної толерантності	763
10.4. Кібердипломатичний метод толерантності як шляхетність переговорів у військовому міжнародному контексті	76382
10.5. Концептуальна модель геополітичних та геоекономічних інтересів у кіберсистемі військової міжнародної толерантності	802
10.6. Феноменально-історичний метод кіберсучасної кримської автономії у військовій міжнародній толерантності.....	815

10.6.1. Кримськотатарська проблема як самобутність кримського етносу у військовій міжнародній толерантності.....	817
10.7. Вестернізація як питання толерантності щодо адміністративно-правової норми регулювання державної політики в сучасних умовах глобальної кіберцивілізації	818
10.8. Диверсифікація як кодифіковано-цифрова система політико-правового управління у військовій міжнародній толерантності.....	827
10.9. Глобальний імідж як вияв військової міжнародної толерантності: природоенергетичний ресурс серед країн світу та прогнози на майбутнє	834
10.10. Толерантність як формула мудрості у міжнародних торговельних війнах кіберсучасності	846
10.11. Перспективи розвитку толерантності у військових міжнародних відносинах: патріотичні та професійні ідеї гуманізму контррозвідального середовища на рівні особи, держави, суспільства.....	850
Список використаних джерел до Розділу 10.....	853
ВИСНОВКИ.....	858

ВСТУП

За умов кіберсучасності, коли російський ворог ступив на нашу рідну землю, надто *актуального* значення набуває феноменологія кібербезпеки, предметом якої є міжнародно-науковий рейтинг в обороноздатній інфраструктурі України. *Мета* як генеративно-цілісний орієнтир розвитку інформаційного суспільства знань в феноменології кібербезпеки потребує різнопланових підходів у розширеному лексико-семантичному навантаженні нейролінгвістичного поля. Саме це обумовлює належний рівень дослідників як їх творіння до різних світоглядних парадигм, історичних епох, наукових розвідок, вибудованих на ґрунтовних теоретичних основах, що набуває виразних практичних ознак.

З огляду на зазначену обставину саме правосвідомість різних часів передбачає тісне поєднання *знання інформаційного капіталу*, вмінь і навичок його застосування на практиці, а саме: із відданістю та пошануванням діючого законодавства у правовій системі державотворення та у їй – безпекотворення. Тому, феноменологія кібербезпеки як якість переосмислення стану захищеності особи, держави та суспільства в обороноздатній інфраструктурі України логічно залежить від моральних чеснот правосуб'єктності, довершеності законотворчості і законопроектування. Саме інтелектуальний рівень комунікативної взаємоконкурентності у контексті кібербезпеки покладає вчених академічно-світового рівня на феноменальну праводоцільність оперувати новою науково-методологічною парадигмою. Адже така надзвичайно поширена інтелектуальна упередженість і створює в інституційній свідомості справжнього вченого на рівні держав світу світоглядно-етичну самоідентифікацію як релятивізм пріоритетно-смыслових цінностей. В силу цього наукові ідеї на тлі війни в міжнародно-правовому полі мають бути інноваційними, прозорими та привабливими, що обов'язково відповідають вимогам кіберсучасності.

Втім, вчені України мають за умов конструктивно-дієздатних ознак набувати питомої ваги і соціалізовано переходити зі сфери

абстрактних теоретизувань у інтелектуальну площину практичного державотворення. Саме така зазначена обставина актуалізує автономну та стрімку потребу як мотиваційний лейтмотив аргументаційно переконливої воєнно-оборонної ідеології в Україні, що ідентифікує за цивілізаційною ознакою на користь західноєвропейського вектору розвитку на протигагу східному. Адже зрозуміло, що логічно раціональні та зважені кроки юридичної відповідальності легше правомірно робити тоді, коли існує повноцінне і збалансоване інтелектуальне середовище в системі академічних знань, яке надає громадянам вичерпний обсяг достовірної інформації щодо існуючих воєнних реалій у світовому процесі. На жаль, на заваді цьому стоять цілковито хаотичні та довільно компіляційні «псевдовчені» як контрпродуктивне розумування, з якими приходиться мати справу, що є надзвичайно усталеною проблемою.

Таким чином, саме таким світоглядно-інтелектуальним механізмом у феноменології кібербезпеки є філософія фундаментальних знань обороноздатної інфраструктури України. Саме в ній необхідно здійснювати прогресивний крок вперед, оскільки навіть найдовший шлях є початком першого кроку. Адже в кіберсучасному світі, що біфуркаційно сходяться як віртуальне з реальним, існують лише одні початки... Тому, виходячи із конституційних засад національної ідентичності та захисту національних інтересів, у феноменології кібербезпеки варто надавати спонукальної виразності саме національній ідеї, а також якісному рівню фактичної суверенізації правової держави як кіберінфраструктурного забезпечення інформаційного капіталу.

Від авторів

РОЗДІЛ 1.

НАУКОВО-ПРАВОВИЙ РЕЙТИНГ ЗАХІДНОЄВРОПЕЙСЬКОЇ ЦИВІЛІЗАЦІЇ ЯК ПРЕДМЕТ ФЕНОМЕНОЛОГІЇ КІБЕРБЕЗПЕКИ В ІНФОРМАЦІЙНОМУ КАПІТАЛІ ОБОРОНОЗДАТНОЇ ІНФРАСТРУКТУРИ УКРАЇНИ

1.1. Воєнно-світова наука України як глобально-інтелектуальний регіон у правовому рейтинговому пізнанні феноменології кібербезпеки

За умов кіберсучасності врешті-решт західноєвропейський світ почув потужну інтелектуальну здатність саме повоєнної України, коли над людськими головами літають ворожі літальні об'єкти, коли російський агресор чинить воєнний екоцид. Адже лише інноваційний розвиток нашої України, перспективи інтеграції до західноєвропейських структур світового рівня значною мірою обумовлюється законодавчим забезпеченням процесу реформування науки.

У контексті феноменології кібербезпеки варто зауважити, що, на тлі війни в Україні завдяки саме ментально-кров'яним рецепціям наших вітчизняних громадян (осіб, населення) стрімкими темпами відбулось якісне переосмислення ціннісних пріоритетів. Все це вплинуло на повноту та значимість інтелектуального капіталу. До цього, маючи достатньо потужний науковий і науково-технологічний потенціал, Україна чомусь слабо використовувала його як необхідно важливий засіб, інструмент інноваційного розвитку в феноменології кібербезпеки щодо якості переосмислення багатогранного «явища у явищах» цифрової епохи фундаментальних знань. Причинами цьому поставали та іще постають корупційні схеми маніпуляції свідомістю на рівні особи, держави та суспільства. За таких обставин зазначене має своїми детермінантами, як всім відомо, фактичну ізоляцію наукових установ від виробничої та підприємницької діяльності.

А, відтак, за умов повномасштабної фази війни України з путінсько-російським ворогом вище зазначене обумовлює стрімку

переорієнтацію та перезавантаження саме академічного потенціалу на виконання воєнно-оборонної ідеології як державно-стратегічного пріоритету в постсучасній Україні.

Для цього загальноприйнятим, на наш погляд, необхідно зважати на те, що сучасна соціальна система науково-технічної та технологічної інформації повинна не тільки забезпечити значний спектр (низку, коло, палітру тощо) щодо доступу користувачів до інформаційного суспільства знань, сучасних досягнень науки, патентної інформації, а й надати інтелектуальну можливість саме в кіберсучасності брати активну участь у глобально-регіональному академічному рейтингу своїми власними інтелектуальними здобутками. В цьому і полягає мудрість США, котра вміє майстерно та риторично мобілізувати навколо себе на глобально-регіональному рівні весь інтелектуальний ресурс з усього світу, що ідентифікується як AD-рейтинг. У цьому напрямку активно працюють кіберспецслужби світу.

Адже у ХХІ столітті, за оцінками ЮНЕСКО, рівня національного добробуту, адекватного світовим стандартам, життєздатні досягнути лише ті країни, працездатне населення яких на 40-60 відсотків складатиметься з осіб із вищою освітою. Таким чином, академічні знання в сфері науки та освіти перетворюються, модифікуються у ресурс інноваційного розвитку, оскільки саме вчені є лейтмотивом інтелектуального руху вперед як генеративною силою процесу соціальних змін.

У цьому сенсі одним із державно-стратегічних пріоритетів світового процесу, що становить міжнародно-правового рейтинг серед інтелектуального капіталу, має бути ефективно діюча система правового стимулювання інноваційної діяльності засобами, зокрема, захисту інтелектуальної власності. Завдяки цьому значні сподівання покладаються в повоєнній Україні на воєнно-оборонну ідеологію як державно-стратегічного пріоритету правового капіталу.

Саме створення сприятливого інвестиційного клімату, як західноєвропейського партнерства у цьому напрямку, пов'язується з реалізацією України стратегічного курсу щодо входження до європейського правового, політичного, економічного, культурного тощо простору. Все це передбачено низкою домовленостей, зокрема, Угодою про партнерство та співробітництво між Україною

і Європейським Союзом (ЄС) та його державами-членами, яка набула чинності в березні 1998 року.

При цьому, на наш погляд, копенгагенська європейська рада ще в червні 1993 року визнала право країн Центральної та Східної Європи на вступ до ЄС за умови дотримання ними важливих критеріїв, а саме: політичного як стабільну стресостійкість політичної структури, що гарантує демократію, верховенство права, захист прав людини та повагу до меншин; фінансово-економічного функціонування на світовому ринку праці. Такі критерії вступу були підтверджені у грудні 1995 року мадридською Європейською Радою, яка також наголосила на важливості адаптації адміністративних структур країн-заявників за умов поступової інтеграції.

Крім того, основними умовами процесу зближення України з ЄС, поглиблення інтелектуального партнерства, поступової інтеграції (набуття статусу асоційованого або повного члена) України в ЄС визначено, як відомо, адаптацію національної правової системи до європейської шляхом гармонійно-злагодженого законодавства України як правової субстанції «духу законів» (ментально-кров'яних достовірностей правового порядку) із європейським законодавством.

Як свідчить недалека історія, згідно із Законом від 18 березня 2004 року №1629-IV «Про загальнодержавну програму адаптації законодавства України до законодавства Європейського Союзу», який став правовою основою складного процесу цілеспрямованої діяльності необхідно життєвих гілок влади, міністерств, відомств і державних установ, вчених, спрямованою на якісне виконання цієї програми.

Першими розділом Закону проголошено, що загальнодержавна програма адаптації законодавства України до законодавства Європейського Союзу визначає механізм досягнення Україною відповідності третьому Копенгагенському та Мадридському принципам набуття членства в Європейському Союзі. Цей механізм містить у собі конформізм як адаптацію законодавства, утворення відповідних інституцій та інші додаткові заходи, необхідні для ефективного правотворення та правозастосування.

Метою конформізму як соціогенного впливу на структуру правової свідомості на рівні особи, держави та суспільства до

законодавства Європейського Союзу є досягнення відповідності саме правової системи України, що висуваються ЄС до держав, які мають добротні наміри вступити до нього. Це є одним із основних напрямків української зовнішньої політики як процесу проведення законів України та інших нормативно-правових актів у відповідний порядок структурування. Такий порядок обов'язково має бути змістовним, послідовним та виваженим у своєму мудрому алгоритмі пріоритетності.

Ціннісно-смысловими галузями, в яких запроваджується конформізм законодавства України є визначені статтею 51 Угоди про партнерство та співробітництво між Європейськими співтовариствами та повоєнною Україною, а саме: митне право; законодавство про компанії; банківське право; бухгалтерський облік компаній; податки; інтелектуальна власність; фінансові послуги; правила конкуренції; державні закупівлі; охорона здоров'я, воєнна логістика, застосування медичного канабісу; ядерна безпека як протидія воєнному екоциду тощо.

Адже конформізм як адаптивна імплементація законодавства України до законодавства ЄС— це ентропійний процес тривалий та всебічно складний, який постав структурною складовою правової реформи в повоєнній Україні за умов самозбереження національної ідентичності. При цьому, варто утверджувати новітні методологічні підходи, зокрема, праворозуміння сутності визначальних юридичних категорій: «кіберспецслужби»; «правова ентропія»; «квантова симуляція»; «космічна гіперспектроскопічність»; «законний капітал» тощо. За цих обставин забезпечення якості законного капіталу, його апромаксимації та адаптації до норм ЄС має бути належною вимогою вітчизняного законотворчого процесу.

Як уже було озвучено, значення воєнно-оборонної ідеології у міжнародно-правовому рейтингу наукового пізнання цілком узгоджується з конституційними приписами, а саме: ст. 15 Основного Закону передбачає, що «суспільне життя в Україні ґрунтується на засадах політичної, економічної та ідеологічної багатоманітності. Жодна ідеологія не може визнаватися державою як обов'язкова». Тому, необхідно академічно утвердити нормативно-правову злагодженість західноєвропейського виміру у цивілізаційному поступі міжнародно-правового рейтингу.

Водночас, саме у вищих навчальних закладах України, говорячи в контексті феноменології кібербезпеки, предметом якої є, зокрема комунікативно-правовий рейтинг, бракує, як і раніше, системного забезпечення протидії з корупцією. Відбувається на місцях штучна генерація щодо рейтингових показників саме із числа осіб, що займають лише відповідні адміністративні посади, на жаль, за вигідним «кумоцентристським» виміром, а не за інтелектуальним здобутком у науковій сфері. Це, у першу чергу, стосується і докторів наук (так званих «топівців-освітян-науковців»), що є певною мірою владними номенклатурними представниками в регіональному секторі України. Саме такий прихований та очевидний адміністративний тиск спекулятивного характеру на міжнародно-правовий рейтинг повоєнної України є неприпустимим явищем, що формує недовіру до органів державної влади і є ознакою морально-етичної (деонтичної) кризи.

Причина всіх цих явищ значною мірою обумовлена розлогістю та розмитістю норм, стандартів і цінностей на місцях у навчально-наукових установах, науково-дослідних інститутах, що, на жаль, породжує атмосферу невпевненості у своїх власних інтелектуальних можливостях, беззахисності і страху. Все це також формує реактивні типи поведінки особи в їхній цілеспрямованості лише на матеріальний добробут як «життя сьогоднішнім днем», втечею від воєнних реалій. Зокрема, це стосується непоодиноких випадків щодо чоловіків мобілізаційного віку, що є педагогічними працівниками (викладачами, доцентами, професорами) в сфері освіти та науки, які, прикриваючись відповідним науковим ступенем, згідно Закону України звільняються від мобілізації до Збройних Сил України.

Мало того, є несправедливим, що такі «відкалібровані» (вдодані, ситі тощо) особи мобілізаційного віку ніколи не служили і, на жаль, за своїми страхітливо-корисними намірами, в більшості, і не збираються служити в ЗСУ. Саме такі «бички», грубо говорячи соціально-побутовою риторикою, на наш погляд, щорічно звітуються лише обмеженими науковими тезами та деякими фаховими статтями, а не монографіями чи навчальними посібниками згідно поточних робочих навчальних планів, що лише переписуються з року в рік, обумовлюючи на так звану високу педагогічну завантаженість. Проте, не слід забувати, що для цього і існує більш